

תת"ע 2698/05/17 - שיפילוב ויטלי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 2698-05-17 מדינת ישראל נ' שיפילוב ויטלי
תיק חיצוני: 90506999326

בפני
המבקש
נגד
המשיבה
החלטה

כבוד השופטת רות וקסמן
שיפילוב ויטלי
מדינת ישראל

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 22.5.17 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של נהיגה בדרך עירונית המסומנת בתמרור 426 במהירות של 132 קמ"ש העולה על מהירות של 70 קמ"ש הרשומה בתמרור, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו קנס בסך 1,500 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים ופסילה לתקופה של חודשיים על תנאי למשך שנתיים.

טענות הצדדים

לטענת ב"כ המבקש, המבקש זומן לדיון ליום 22.5.17 ביחס לדו"ח נוסף שמספרו 90507018399, ומשהגיע לביהמ"ש ביום 22.5.17 וביקש לברר במזכירות ביהמ"ש היכן אמור להתייצב, התברר לו כי הדו"ח הנוסף לא נפתח כלל, ומשכך נשלח לעבודתו. המבקש הינו דובר השפה הרוסית, וכפי הנראה שגה בהבנת פקידת ביהמ"ש ועזב את ביהמ"ש מבלי להבין כי מדובר בשני תיקים שונים. נטען כי אכן הדו"ח הנוסף לא נפתח בביהמ"ש, וכי למבקש לא היתה כל כוונה שלא להתייצב לדיון, ולראיה אכן הגיע לביהמ"ש. עוד נטען כי אשתו של המבקש היא זו שנהגה ברכב ביום ביצוע העבירה, ולקחה אחריות על מנת שלא ייווצר מצב שבו מורשע אדם שלא ביצע את העבירה.

לבקשה צורפו תצהיר המבקש ותצהירה של אשת המבקש, הגב' שיפילוב אלכסנדרה.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שהמבקש לא צירף לבקשתו מסמך המעיד על זימונו לכאורה לביהמ"ש ביחס לדו"ח הנוסף. עוד טענה כי אין המדובר בעבירה שנעברה באותו היום בו נעברה העבירה הנוספת, ואף מספרו של הדו"ח דנן איננו דומה למספרו של הדו"ח הנוסף, ולא ברור מניין נבע בלבולו של המבקש.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה

עמוד 1

מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש לא תמך בקשתו באסמכתא רלוונטית המעידה על התייצבותו בביהמ"ש בתאריך 22.5.17 ואף לא בהזמנה לדין בקשר לדו"ח הנוסף שנטען כי גם הוא נקבע לדין בתאריך 22.5.17. משכך, אינני יכולה לקבוע כי המבקש אכן התייצב לדין ועזב את ביהמ"ש.

לפיכך, לא מצאתי סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדין.

עם זאת, עדיין בנסיבות העניין יש לבחון, האם באי מתן אפשרות להישפט עלול להיגרם עיוות דין למבקש.

ב. בחינת גרימת עיוות דין

לאחר שעיינתי בתצהירה של אשת המבקש, בו הצהירה כי הרכב היה בחזקתה ביום ביצוע העבירה, והיות והנאשם נוהג משנת 2003 ואין לו הרשעות להצגה (כפי שנטען ע"י ב"כ המשיבה בטיעונים לעונש בתאריך 22.5.17), נראה כי אין המדובר בניסיון של המבקש להפחית את סכום הנקודות או להסיר את רוע הגזירה של אמצעי התיקון.

לאור האמור, אני סבורה כי על מנת שלא ייגרם למבקש עיוות דין, יש מקום לבטל את פסק הדין שניתן ביום 22.5.17.

קובעת דיון להקראה ליום 7.2.18 שעה 8.30. לדין יוזמן המבקש/נאשם וכן הנהגת בפועל שהינה אשת המבקש/נאשם.

המזכירות תזמן את הצדדים ובאי כוחם.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ד טבת תשע"ח, 01 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.